

det ærede Medlem ønskede ændret, saa kunde vi tage dem op til Drøftelse for at se at enes derom. Men man maa ikke give det Udseende af, at Finansudvalget kan optage den Opgave bare at nedskrive Bevillingerne, thi det er en uløselig Opgave; den Magt har Finansudvalget slet ikke. — Hvad Administrationsomkostningerne ved Invalidforsikringen angaar, kan de ikke maales med de 2 Millioner, som Staten maa betale. Det ærede Medlem ved, at Kommunerne betaler et lignende Beløb, det ærede Medlem ved, at Medlemmerne betaler en Trediedel af Udgifterne, det ærede Medlem ved, at der fra Arbejdsgivernes Side for alle de Personer, der er ulykkesforsikret i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, skal betales en Part i Lighed med, hvad Medlemmerne betaler. Selve den Fond, der skal bestyres, omfatter altsaa et ganske andet Tal end det, der findes paa Finansloven. Endelig maa jeg sige, at de Udgifter, der er i høj Grad stigende, er Forrentningen af vor Statsgæld. Vi betaler jo et meget klækkeligt Beløb af paa Statsgælden, men det betyder ikke, at vi kan sætte Udgifterne ned. — Endnu skal jeg sige til det ærede Medlem, og det gælder ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Tange, med Hensyn til de Bevillinger, der opføres paa Finansloven vedrørende Husdyrloven, at de er givet i Henhold til den gældende Lov og kun kan afskaffes ved, at man ændrer denne Lov, og ikke ved en Beslutning af Finansudvalget. Det er dette, jeg vil have, man skal tage i Betragtning. Man skal gaa praktisk ind paa Spørgsmaalet, ikke nøjes med i al Almindelighed at udtale et saadant Ønske, thi det er af grumme liden Værdi, naar man ikke tager konkrete Spørgsmaal frem og peger paa, hvor der kan spares.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jacobsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at ogsaa jeg ønsker at blive ved et liberalt Styre og ikke at gaa over til dets Modsætning; men jeg vil gerne føje til, at naar det ærede Medlem udtaler den Formening, hvori jeg er enig med ham, at Finanslovsforslaget for 1923—24 vil give et Underskud paa 40—50 Mill. Kr., er man nødt til at overveje, hvad man da vil gøre, og der er kun to Udveje at gaa for at faa et saa mægtigt Underskud ud af Verden: enten at gaa ned med Udgifterne eller at sætte Indtægterne

op, og jeg vil da, saa indtrængende som jeg kan, anbefale, at man gaar ned med Udgifterne. Nu mener det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at dette ikke lader sig gøre uden Lovændringer. Men saa vil jeg sige, at det lader sig heller ikke uden Lovændringer gøre at skaffe forøgede Indtægter paa 50 Mill. Kr.; for at faa disse Penge ind, skal der helt nye Skattelove til, helt nye Skatteobjekter frem. Og som jeg udtalte forleden Dag, mener jeg, at det er en lettere fremkommelig Vej at gaa til en Nedsækning af Udgifterne, eventuelt ved Lovændringer. Jeg har nemlig et stærkt Indtryk af, at vort Næringsliv under de nuværende Forhold vil faa meget vanskeligt ved at bære en yderligere Skat paa 40—50 Mill. Kr. — Med Hensyn til Statsgælden vil jeg blot minde om, at vi snart kommer ind i en Periode, hvor vi hvert eneste Aar faar forfaldne Statslaan at trækkes med. Hvorledes disse Laan skal ordnes paa ny, skal jeg ikke udtale mig om, men der bliver altsaa Løjligheder, hvor vi bliver mindet om vor Statsgæld ogsaa paa anden Maade end ved at betale ordinære Renter og løbende Afdrag. — Med Hensyn til Invalidforsikringen skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at jeg er slet ikke ukyndig paa dette Omraade; men foruden Statens Bidrag til Administrationen af Invalidforsikringen har ogsaa Kommunerne et meget stort Arbejde dermed, det er dog dem, der opkræver Præmierne og sender dem ind.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen spurgte igen: Hvorledes dække Underskuddet? Jeg mener, at Svaret ikke kan gives positivt, men maa gaa ud paa, at man maa haabe, at Erhvervslivet inden saa grumme længe kommer i et saadant Leje, at Skatterne, uden at disse bliver forandret, giver væsentlig mere. Dette til den ene Side og til den anden Side det, at Udgifterne bliver mindre, ikke mindst derigennem, at den væsentligste Del af det Beløb, som gaar til Arbejdsløshedsunderstøttelse, falder bort. Det er altsaa for saa vidt det Problem, man netop drøfter, og her er det, jeg mener, at Partiet Venstre maa se klart, at det dog er muligt, at Lovgivningsmagten i nogen Grad kan have Indflydelse paa dette Forhold. — Altsaa, til den ene Side Indtægternes Voksen og til den anden Side Udgifternes